

Ihned jsem se podívala na Stephana. „Zrádce,“ precedila jsem skrze zuby.

V obranném gestu zvedl obě ruce nad hlavu a nevinně se na mě usmál. „Nedal jsem mu tvé číslo ani nic takového. Jen se ptal, jestli jdeme večer ven, tak jsem mu to odkýval a řekl kam. Neudělal jsem nic špatného.“

V duchu jsem k němu vyslala několik štavnatých nadávek. Těsně u ucha jsem ucítila něčí tvář a věděla jsem, že to je pan Překrásný osobně. „Pan Překrásný, hm?“ zašeptal mi do ucha. Věděla jsem, že rozpaky celá rudnu. „Beru to jako kompliment, i když musím říct, že takhle mi ještě nikdo neřekl.“

„Dobry večer, pane Cavendishi,“ řekla jsem, aniž bych se otočila.

„Už jsem ti říkal, že pro tebe jsem James. Nebo pan Překrásný, jestli si to přeješ. Pana Cavendishe si můžeš nechat, až budeme sami.“ Tohle bylo už podruhé, co mi to řekl, a já jsem nedokázala odhadnout, zda si ze mě dělá legraci. Chci to vůbec vědět? napadlo mě. Ne, nechci, odpověděla jsem si rozhodně v duchu.

Snažila jsem se naprosto všechny ignorovat. Až na Melvina. Úporně jsem na něho mávala ve snaze přimět ho, aby mi nalil další drink, jenže on zase ignoroval mě. Nejasně jsem si uvědomovala, že Stephan stojí s Jamesem za mými zády a baví se o mně.

James se ani nepohnul a stál těsně za mnou, čímž se snažil dát najevo, že my dva patříme k sobě. Byl tak blízko, že se mi skoro otíral o záda. Kdybych se pohnula třeba jen o centimetr, dotkla bych se ho.

Nepatrně jsem otočila hlavu a uviděla druhého pilota Jeffa, který byl odstrčený stranou. Stál mezi Jamesem a Stephanem, na tváři podivný výraz. Zcela jasně nevěděl, co si má o vzniklé situaci myslet. Bylo mi to jedno. Byla jsem ráda, že si zřejmě udělal obrázek o tom, že nejsem k máni.

Náhle jsem vstala ze židle. Předpokládala jsem, že budu trochu nejistá, ale bylo to horší, než jsem si myslela. Rychle jsem se opřela o bar, abych získala rovnováhu.

„Hej, opatrně, holubičko,“ varoval mě Stephan.

Okolo pasu jsem ucítila pevnou ruku, která mě přidržovala, abych nespadla, a věděla jsem, že to není Stephan. „Holubičko?“ zeptal se James pobaveně.

Podívala jsem se na Stephana, který vypadal trochu ostýchavě. „Je to stará přezdívka ještě z dětských let. Bee ti jednou řekne, jak k ní přišla.“

„Už se nemůžu dočkat. To takhle pije často?“ zeptal se James rádoby nenuceně. Mluvil se Stephanem o mně a přede mnou, jako bych tam nebyla. Bylo to tak ponižující.

„Furt,“ vyštěkla jsem.

„To je poprvé od jejich jednadvacátých narozenin,“ řekl Stephan klidně. „Což jsou dva roky.“

Jamesovy rty byly znovu těsně u mého ucha. „Vzpomínáš si, co jsem ti řekl, že se stane, když mi budeš lhát?“ varoval mě mírně. „Tohle je už podruhé.“

Řekl, že mě přehne přes koleno. „Ty mizerný parchante,“ pomyslela jsem si opile.

Sakra, řekla jsem to nahlas. Naštěstí to slyšel jen James. Zasmál se, a dokonce ukázal bílé zuby. Zřejmě to nebral jako urážku. Podíval se mi přímo do očí a přikývl. Zdálo se, že se mnou souhlasí.

„Potřebuju jít na dámy,“ prohlásila jsem nahlas.

„Zavedu tě tam, holubičko,“ nabídl se James. Stephan vstal, jako by chtěl pomoci, ale James na něho kývl, aby zůstal sedět. „Odvedu ji.“

A taky to i udělal. Přehodil si mou paži okolo krku, chytil mě v pase a lehce mě poponášel, zatímco se prodíral davem a vedl mě k toaletám.

„Proč jsi tady?“ zeptala jsem se neomaleně.

„Dobře tedy. Jsem tady, protože tě chci ošoustat tak, až ani jeden z nás

dvou nebude schopný chodit. Chci to tak moc, že nejsem schopný myslet na nic jiného. Ale protože to teď není možné, alespoň dohlédnu, aby ses v bezpečí dostala do svého pokoje.“

„Proč to teď není možné?“ zeptala jsem se. Věděla jsem, že to je hloupá otázka, ale byla jsem příliš nalitá, než abych o tom přemýšlela.

Podíval se na mě s povytaženým obočím. „Dokud budeš opilá, ani se tě nedotknu. Nikdy. Tohle prostě nedělám.“

„Takže se vzdáváš?“ provokovala jsem ho, ale bylo zřejmé, že ze mě mluví alkohol.

Překvapil mě tím, že mě políbil do vlasů. „Tak to ani náhodou. Stále mám v plánu tě ošukat, ale ne dnes večer, holubičko. A byl bych ti vděčný, kdyby ses pro příště alkoholu vyvarovala.“ Jeho polibek a dotek ruky byl něžný, ale hlas ledově chladný.

Zvláštní muž, pomyslela jsem si. Jak může někdo znít tak chladně, když mi říká holubičko?

Náhle jsem se zastavila. Ocitli jsme se na chodbě nedaleko toalet. Otočila jsem se mu v náručí a přitiskla se k němu. Náhly kontakt ho tak zaskočil, že se zhluboka nadechl. Podívala jsem se mu do očí. On se podíval do mých, jeho pohled byl tvrdý a odtažitý. „Ano?“ zeptal se mě ostře.

„Jestli jsem opilá nebo ne, to není tvoje starost, Jamesi.“ Kladla jsem důraz na jeho jméno. Bylo to poprvé, co jsem ho použila.

Upřeně mě pozoroval. „Jenže já chci, aby byla.“

„Vždyť jsi mi řekl, že se mnou chodit nechceš,“ připomenula jsem mu.

Povzdychl si. „To je pravda. Ale chci jiné věci. Rozhodně chci šanci promluvit si s tebou a udělat ti nabídku.“

„Tak mluv,“ řekla jsem.

„Promluvíme si, ale až budeš střízlivá. A až budeme mít soukromí.“

Ukázala jsem na něho prstem a stoupla jsem si na špičky, abych si byla jistá, že mě slyší. „Tohle mi nepřipadá jako povídání.“ Má slova zněla nesrozumitelně a on očividně ustoupil stranou.

Zřejmě se mu nelíbilo, že jsem namazaná. Měl s tím vážný problém. Má omámená mysl začala osnovat plán, jak tohoto faktu využít ke své ochraně. Pokud se mu nelíbí, že jsem opilá, můžu předstírat alkoholové opojení kdykoliv, když se ho budu chtít zbavit. Kývla jsem na něho, otočila se a vydala se k toaletě.

Byla jsem tak nalitá, že jsem si mohla gratulovat, když jsem ji použila bez jakékoli nehody. Právě jsem si umývala ruce, když se za mnou objevila Melissa. Zdálo se, že je vzrušením celá bez sebe. „Kdo je ten úžasný chlap?“ zeptala se mě celá bez dechu. Takhle dychtivou jsem ji snad ještě neviděla, tedy když v místnosti nebyl žádný chlap. A samozřejmě to bylo jen proto, že o jednom chtěla mluvit.

Ani jsem se nemusela ptát, o kom to mluví. „To je pan Překrásný,“ řekla jsem. Snažila jsem se o lehký tón, ale když jsem promluvila, slyšela jsem, jak moc jsem opilá.

Vyšla jsem ven dřív, než se mě mohla zeptat na cokoli jiného. James mě popadl za předloktí dřív, než jsem se mohla lokalizovat. „Byl jsi někdy tak státý, že když ses díval do zrcadla, tak ses nedokázal sám sobě podívat do očí?“ zeptala jsem se ho. Myslela jsem to vážně. Skutečně jsem byla pod obraz. Jen se na mě mlčky podíval.

„Odpověz mi, Jamesi,“ snažila jsem se mu poručit.

„Ne,“ řekl bez váhání.

„Zatančí si se mnou,“ navrhla jsem. Přišel čas mé tajné operace. Nenávidí, když mám upito, tak mu předvedu, jaká dokážu být.

„Ne,“ řekl příkře.

„Dobře. Jistě se najde někdo, kdo si se mnou zatančí. Ty se můžeš dívat.“ Když jsem se snažila od něho odejít, stisk jeho ruky zesílil.

„Ne, nenajde. Jestli musíš dnes večer tančit, tak jediň sama se sebou.“

Udiveně jsem se na něho podívala. Vrátili jsme se zpátky k baru a já jsem si uvědomila, že je tam mnohem méně lidí, než kolik tam bylo, když jsme odcházeli na toaletu.

„Kde jsou všichni?“ zeptala jsem se. Jazyk se mi čím dál tím více pletl,

ale nedokázala jsem ho ovládnout. Podívala jsem se na něho a on jen pokrčil rameny. „Copak to už je tak pozdě?“ Sáhla jsem do kabelky a snažila se najít mobil. „Kde mám telefon?“ mumlala jsem.

„Nechala jsi ho u baru,“ řekl. Rychle jsem se vydala tím směrem, ale on mě zastavil a telefonem mi mával před obličejem. „Raději jsem ti ho vzal.“

Chňapla jsem po něm, zmáčkla správný čudlík a podívala se, kolik je hodin. „Je teprve osm. Proč všichni odcházejí? Stalo se snad něco? Oni už zavírají?“

Jeho jedinou odpovědí bylo pokrčení ramen. Ruce měl zastrčené v kapsách. Zadívala jsem se na něho a náhle jsem si všimla, jak vypadá ztuhle a otráveně. Vzpomněla jsem si na to, jak říkal, že dohlédne, abych se v bezpečí dostala domů. „Nemusíš tady zůstat. Jsem v pořádku.“

Najednou mě k sobě prudce přitáhl. Ztuhla jsem, ale on si jen přitiskl mou tvář na svou hrud. „Jsi nesnesitelná ženská,“ řekl mi do vlasů. Snažila jsem se od něho odtáhnout, ale držel mě příliš pevně. „Velice rád bych tě doprovodil do tvé ložnice. Nemůžu tě tady nechat, když se chováš tak, jak se chováš.“

„Nic o mně nevíš. Třeba se takhle chovám pořád,“ řekla jsem, ale má slova zanikla v jeho tričku.

Měl na sobě to nejjemnější tričko, jaké jsem kdy cítila. Náhle jsem si uvědomila, že se k němu tisknu. Vždyť jsem si ani nevšimla, co má na sobě. Rozhodně to nebyl formální oblek.

Odtáhla jsem se a fascinovaně zkoumala jeho vizáž. Měl tričko do věčka s malou kapsičkou na levé straně. Přesně přes bradavku, pomyslela jsem si. Dokonale padlo na jeho svalnaté tělo a bylo tááák hebké.

Začala jsem po něm přejíždět rukama a on mě nezastavil. K tričku si vzal ležérní tmavě šedé kalhoty a boty barvy námořnické modři. Vypadal k sežráný.

„Jednoho dne tě uvážu a budu tě dráždit stejně, jako ty teď dráždíš mě, bez sebemenší šance se z toho dostat.“ Jeho hlas zněl hebcce a upřímně. Okamžitě jsem se zarazila. Ve své ukázce opilectví si zřejmě nevedu příliš dobře.

Luskla jsem mu prsty před obličejem, jako by mě právě něco napadlo. Vymanila jsem se z jeho sevření a postavila se bez opory na vlastní nohy. Chvilí mi sice trvalo, než jsem vyrovnala balanc, ale nakonec se mi to podařilo.

„Mám pro tebe překvapení,“ řekla jsem a vydala se k pultu s karaoke.

Zašeptala jsem dýdžejovi do ucha své přání a on přikývl, přičemž po Jamesovi střelil pohledem.

Přiložila jsem si prst k ústům. „Pšš. To je překvapení pro pana Překrásného.“

James se stoickým klidem sledoval, jak se snažím vyškřábat na malé pódium. Kupodivu tady nikdo jiný nebyl, a tak jsem přišla hned na řadu. Než jsem odešla na toaletu, řada čekajících sahala skoro až ke dveřím. Teď však bylo místo před pódium prázdné.

Byla jsem ráda. Takhle příšerná ukázka bude jen pro Jamese Cavendishe.

Nemohla jsem si pomoci. Když zazněly první tóny písně a já jsem viděla, jak se mu údivem rozšířil zrak, musela jsem se začít smát. Zklidnila jsem se alespoň natolik, abych mohla začít odzpívávat text, který se objevil na obrazovce. Ze všech sil jsem křičela do mikrofonu, a když zaznělo kytarové sólo, předklonila jsem se a divoce házela vlasy ze strany na stranu. Můj ty bože, málem jsem spadla z pódia.

Rychle přistoupil blíže, jako by mě chtěl zachytit, pokud bych skutečně padala.

Když k němu přistoupila Melissa a začala s ním mluvit, trochu mě to rozhodilo. Skutečně se na něho musí tak lepit? Zřejmě ano. Pak mu dokonce něco zašeptala do ucha a přitiskla se k němu.

Zdalo se, že mu to nevádí. Místo toho, aby mě pozoroval, si teď vykládal s Melissou. Na dva lidi, kteří se právě poznali, to byl skutečně dlouhý rozhovor. Nebo se snad znají?

Vypadá to tak, usoudila jsem a rozhodla se, že to zjistím.

Když jsem sešla z pódia, hudba ještě stále hrála.

James s úsměvem pozoroval, jak se k nim blížím. Melissa se ho už nedotýkala, ale stála pořád hodně blízko.

„Děkuju za překvapení, Bianco. Na tento zážitek do nejdlejší smrti nezapomenu.“ V hlase se mu zračilo pobavení. K čertu, tak tohle jsem v úmyslu rozhodně neměla.

„Vy dva se znáte?“ zeptala jsem se přímo.

Ohromeně se na mě podíval. „Právě jsme se seznámili. Přece spolu pracujete, ne?“

„Tak o čem se asi tak bavíte?“ vypálila jsem jízlivě.

„Říkala, že jste dobré přítelkyně. Ptal jsem se na tebe.“

Podívala jsem se na Melissu. Zdála se trochu v rozpacích, ale tvářila se odhodlaně. Kdyby měla jen tušení, jak je James bohatý, šla by po něm jak po uzeném.

Pohrávala jsem si s myšlenkou, že jí to řeknu. To by vyřešilo mou situaci. Z důvodu, který jsem nedokázala analyzovat, jsem se rozhodla pro opak.

Melissa mě chvíli pozorovala a najednou se jí rozjasnil obličej. Popadla mě za ruku, jako bychom byly skutečně nejlepšími kamarádkami. „Pojď,“ řekla s příliš sladkým úsměvem a táhla mě zpátky na pódium.